Iz Hrvatske uskrsne lirike

Autor Administrator

SRETAN I BLAGOSLOVLJEN

USKRS

Svima koji ga slave i
svim ljudima dobre volje, uz nekoliko prekrasnih pjesama iz antologije
„Hrvatska uskrsna lirika od Kranjèeviæa do danas“, Božidara Petraèa, Zagreb
2001.

Vinko Grubišiæ

Traženje izvora

Gospodine,

uvijek sam mislio da su
nebesa plavet

oèiju Tvojih,

i kad zvona razliju
selom molitvu,

Gospodine,

zastori mojeg puta

ispijaju plavet, a
maglica razbijenog sumraka

pliva puèinom vremena.

Ova zemija ukotvljena u
pogled

i zadnji miomiris izli
se ulicama...

gospodine, katedrala
poèiva u šutnji

Htio bih se moliti

uz zvuke seoskog zvona,

i misliti o zemlji,

htio bih sve reæi
šutnjom Uskrsnog Otajstva,

plutati seoskim zvonom

uz tople mamine rijeèi
»Zdravo Marijo«...

* *
*

Ante Stamaæ

Molitva

O Višnji Bože, jedini
moj Bože,

Ti nado mojih odbrojanih
dana,

Jer pijesak sam i
vrijeme i kap s dlana,

Gdje tru se sati a
trenuci množe

Koji se truju i koji se
glože

Nek upru pogled u srž
onih rana

Što ih je Sin tvoj radi
ljudskih mana

Trpio više no što tijelo
može.

Osobito nek Višnje tvoje
zrenje

Svim bližnjima donese
mir,

Nek zatru himbu i
zlotvorno htijenje.

Da gorke èaše, huda zla
ih minu

I radosno ih prati Preobraženje

Te èistih duša da se k
tebi vinu.

* *
*

Joža Prudens

Uskrsni stol

drven ili kamen

svejedno

bit stola

biti oko stola

zajedno

obitelj

i drugi dobrodošli

biti

zajedno

za

jedno

dijeliti

i kruh svagdašnji i vino
trsno

i mudrost soli

i puno

i malo

sve

sve

sa svima

da svima bude
blagoslovljen

i svagdan

i blagdan

blag

dan

s granèicom mirotvornom

u èaši vode na sredini

stola

* *
*

Đurđica Ivaniševiæ Lieb

Obris križa

U tamnim sjenama

možda æeš naslutiti

da je davna žena

vidjela obris križa

kojim se prozor u rujnu
osmjehivao

poluzatvoren

postelja mirisala na
svježe istesano drvo

masline

bijaše ih u Getsemaniju
nebrojivo

mijenjamo mjesta

upijajuæ iverje stabla

jer smo htjeli

samo malo htjeli biti

* *
*

Drago Britviæ

Zvoni pri Svetomu križu

Snoæka je kesno popolne
Angeluš došel i k nama,

mam se je skupilo sveta
kak da bi svetili hižu,

rasprite živi obloke,
zvoni pri Svetomu križu,

tak je zadišalo v sobi
kak negde jabuke s trama.

Negdo je, kak je sad v
modi, zvona na pantljike zlejal,

glase preslekel je s
medom, pak je oživelo saèe.

Prvi put odkad smo doma
bilo je zbila domaèe,

èak se o ranjeni Kristuš
z križnoga dreva nasmejal.

Z decom su došli pred
crikvu i ti kaj doma još išèu,

kaj su tu, odma prek
puta, a v duši negdi daleko,

vu njoj su majkica z
ranja donesli dojaèu z mlekom,

tak im je zvonelo blizu
kak da su v svojem dvorišèu.

Rupci su zgledali v
kmici kak èrni èupi na plotu,

žene su sklopile ruke,
muži su stiskali šaku,

jeden je druzgal škrlaka
kak da bi drobil mekotu,

al su popevala zvona,
Vuzem zadišal je v zraku.

Snoæka sam listeke bele
v srèeko stiskal kak v prešu,

zišla je samo popevka i
dve tri kaple krvave,

ž njima vam glase pošilam:
došla su zvona prek Save,

vse nas, i mrtve i žive,
zovu na sigetsku mešu.